

R. 4529

R. 813

Salt a la corda.

Cançó a una veu i piano.

*Poesia de
Carles Grandó.*

*Música de
Francesc Tujó.*

29 Desembre 1938.

(♩ = 120)

Viu i àgil. Observar bé els lligats i destacar el restant.

Veu

Pres-ta, la cor-da pas-sa lles-ta, ja la tens al-l-ta,

Piano

mf

sal-ta sens u-na fal-ta, si-nò t'en-lla-ça. Pas-sa. U-pa l'he-

ME

le-na! me-na pic i re-pic: un, dos, tres, tic-tic, re-bot un

aiu! Vi-na-gre i o-li... Net, que el pen s'en-ro-li dret fent l'a-li-

ret. Li-bai re-ti-ba, quan s'es-ca-li-ba ja té el punt fet. Es-

tret vin-ga el do-blet. Riu clâ i sal-ta, ro-sa la gal-ta,

àngel de Dèu, pon-ce-lla en-ce-sa, pè-tal de neu!

Nel sol te be-sa el raig mi-llor... Nel vent les ga-les, blanc pa-pe-

lò, thàn-do-nat a-les, thàn-do-nat a-les... i sa voo tnt la

jo-ven-tut.. *decidit*
Vo-la, ro-be-ta, fal-de-lli

que. Si el blincal'a pre-ta ja perd el joc. La cor-da lli-ga, sen-tor-to-

lli-ga al pen re-tut.. Per-dut, l'a-mi-ga, per-dut!

